

Kušnja u pustinji

Evandjelje i komentar za prvu korizmenu nedjelju (C).

Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga je četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje.

A đavao mu reče: »Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.«

Isus mu odgovori: »Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu.«

I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: »Tebi ću dati svu ovu vlast

i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.«

Isus mu odgovori: »Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!«

Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju. I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.«

Odgovori mu Isus: »Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!«

Pošto iscrpi sve kušnje, davao se udalji od njega do druge prilike.

.....

Korizmeno vrijeme započinjemo prisjećajući se kako je Isus, prije nego

će početi svoje javno djelovanje, proveo 40 dana posteći u pustinji. Izraelski je narod, oslobođen egipatskog ropstva, bio kušan u pustinji na svom putovanju u obećanu zemlju. Gdje su oni pokleknuli, Isus pobjeđuje i daje nama primjer kako pobijediti.

Sveti Luka nam donosi da je Isusa „Duh četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao.“ Iskušavanje ovdje nije prepreka na njegovu putu, već je bilo dio Božjeg plana kako bismo spoznali da ćemo i mi, kao i On, biti iskušavani.

Isus je gladan i đavao koji uvijek vreba u zasjedi koristi priliku da ga kuša. Nešto ranije, dok ga je Ivan krstio, Isus je začuo glas s Neba: “Ti si Sin moj ljubljeni, u tebi mi sva milina!” Je li to moguće? Đavao usmjerava Isusovu pozornost na hitnu tjelesnu potrebu za hranom,

pokušavajući doznati je li on zaista Sin Božji, nagovara ga da koristeći svoju božansku moć, utaži svoju glad. Ta rastuća provokacija je vrlo značajna u današnjem svijetu. Dok toliki gladuju i brojne socijalno kritične prilike vapiju za rješenjem, ne bi li se Crkva, pa čak i Bog osobno, trebali pozabaviti najprije onim što je hitno, ostavljajući ostalo za bolja vremena? Isus nam pokazuje najizvrsniji put u rješavanju ovih potreba. Jedino uzdignuto i dobro srce, hranjeno Božjom riječi, može iznaći kreativna i učinkovita rješenja.

Đavao mu zatim nudi svu slavu i moć ovoga svijeta ako mu se samo pokloni. Pokušava pobuditi želju za dominacijom i vlašću ne bi li upropastio njegovo duhovno poslanje. Koristiti vremenite moći kako bi se uspostavilo kraljevstvo Božje na Zemlji velika je kušnja s kojom se i Crkva nosila kroz stoljeća.

No pitanje je i dalje aktualno. Kojim se sredstvima dopušteno služiti kako bi mesijanska nada postala stvarnost? Što to kršćanstvo nudi svijetu kako bi riješilo njegove probleme? Odgovor je vrlo jednostavan i ne podrazumijeva politički ili socijalni režim. Ponuda svijetu je spoznaja pravoga Boga. “Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!” odgovara Isus. Kraljevstva uspostavljena željom za ljudskom nadmoći brzo propadaju. Samo kada se prizna Boga Stvoriteljem i kada se poštuju zakoni prirode čovječanstvo zadobiva svoja istinska dobra.

Konačno, davao ga kuša da učini nešto spektakularno što će oduševiti okupljeno mnoštvo u jeruzalemskom Hramu. Nagovara ga da se baci s najviše kule, a anđeli će priskočiti i zaustaviti njegov pad na udivljenje promatrača. To će osigurati da ga odmah proglase Mesijom, znak da je

poslan od Gospodina. O ovoj je kušnji potrebno često promišljati i danas. Kako prepoznati Boga? Kako možemo vjerovati u Njega ako nam ne pokaže izvanredni znak? Zar ne bismo trebali iskusiti Njegovu prisutnost? No stvarnost je drugačija. Tko god prilazi Bogu kao objektu laboratorijskog eksperimenta nikad Ga neće naći. Suočen s intelektualnom arogancijom, Isus ponizno odgovara: “Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!”